

ning i Folketingssalen til, at man skulle udarbejde den tidsplan, og det var helt klart også sådan, at vi ønskede en tidsfrist.

Derfor må vi sige til ministeren i dag, at ministeren kan lytte sig til og konstatere, at der er et flertal i Folketingssalen, som om nødvendigt kan blive nødt til at pålægge ministeren at fastsætte en frist for, hvornår befolkningen i Tønder kan få at vide, om der skal etableres et gaslager, eller hvilke muligheder der ellers er. Det er klart, at ministeren er eneaktionær, og derfor kan ministeren tage den beslutning som eneansvarlig, men kan vi få en bekræftelse i dag på, at ministeren vil gøre det?

#### **Niels Jørgen Langkilde (KF):**

I de tidligere drøftelser var Det Konservative Folkeparti godt tilfreds med, at ministeren gav tilsagn om, at der kom en tidsplan. Men siden da er der jo sket meget dernede, og nu er det oplyst over for mig, at Tønder Kommune er i den situation, at den ikke længere har erhvervsområder til de virksomheder, der ønsker at bosætte sig i byen.

Vi kan ikke leve med, at tiden bare går. Der må komme en udmelding om, at afgørelsen kan træffes på det og det tidspunkt. Det skylder vi de virksomheder, der gerne vil bosætte sig i området. Det er illoyal konkurrence, når en kommune ikke kan råde frit over de sidste erhvervsområder, den har til rådighed, og derfor vil vi meddele ministeren, at Det Konservative Folkeparti gerne vil have en tidsfrist meget hurtigt.

#### **Kristian Thulesen Dahl (DF):**

Hvis ministeren mener, at den opgave, et flertal i Folketinget ønsker, ministeren skal udføre, er at sammenligne med en situation, hvor et flertal pålægger ministeren at føde tvillinger, kan det godt være, at vi må erkende, at det kan ministeren ikke. Men så kunne det jo godt være, at flertallet fandt en anden minister, som kunne gøre det.

Der må være en grænse, selv for miljø- og energiministerens, for, hvor lang tid man kan trække en sag ud. Der må være en grænse for, hvor lang tid folk skal vente, både i frednings-sager og når det gælder arealreservationer som i den foreliggende sag, og derfor vil jeg spørge på en lidt anden måde, end andre ordførere har gjort indtil nu: Hvor lang tid finder miljø- og energiministerens overhovedet, det er rimeligt, at folk skal gå og vente på en sådan afklaring? Og

selv om man ser det fra den anden side og mener, at alt skal være undersøgt til bunds, er der så ikke, selv i miljø- og energiministerens hoved – undskyld mig – en grænse for, hvor lang tid folk skal vente, før de får en afklaring i denne sag?

#### **Miljø- og energiministerens (Svend Auken):**

Først bad Folketinget om, at alle oplysninger blev bragt for dagen. Alle relevante forhold blev derfor undersøgt, herunder spørgsmålet om samarbejdet med Norge, de nødvendige investeringer osv., og Folketinget har været meget optaget af, at alle de tekniske undersøgelser skulle være på plads.

Som hr. Hindrup Andersen rigtigt påpegede, har man også været interesseret i at få analyseret selve behovet, og den proces er i øjeblikket i gang i DONG. Dernæst bad man om en tidsplan. Den plan er givet til Folketinget, og jeg vil selvfølgelig love, at i det omfang jeg har indflydelse på det, vil tidsplanen blive overholdt. Men man kan da ikke komme her og nu og kræve, at før de oplysninger, man selv har bedt om, er tilvejebragt, skal jeg gribe ind i en saglig udrædningsproces og kortslutte hele ansøgningen. Det kan man da ikke forlange. Jeg kan ikke tage stilling til en ansøgning, der ikke foreligger, jeg kan ikke vurdere oplysninger, der ikke er tilvejebragt, og jeg kan da ikke bedømme et forhandlingsresultat, når forhandlingerne ikke er afsluttet.

Jeg skal love Folketinget, at så snart der foreligger en ansøgning, vil der blive taget stilling, og jeg vil inddrage Folketinget, som jeg har lovet at gøre det. Jeg kan da ikke tage stilling til en ansøgning, der ikke foreligger.

Det var det, jeg mente med at sige, at det ikke var klogt eller sagligt, hvis et flertal pålagde mig at gøre dette, men jeg kan love, at det, Folketinget har bedt om, vil blive efterkommet.

#### **Hans Christian Schmidt (V):**

Dette drejer sig jo i væsentlig grad om, hvor længe et selskab kan tillade sig at køre enegang, forhåbentlig ikke uden parlamentarisk kontrol. Det er det, det drejer sig om. Det drejer sig om, hvorvidt et selskab, hvor ministeren er eneaktionær, kan tillade sig at henholde en landsdel eller i hvert fald en hel by i en situation, hvor den ikke kan handle.

Den situation er vi altså kommet i nu, at her i Folketingssalen siger ministeren: Jeg kan ikke gøre noget. Ja, men hvem er over Folketinget?